Vasif SÜLEYMAN

Uzaqdan baxanda mələksən-mələk, Misraya dönürsən mənə çatınca

ÇATINCA

Bir ömrə dəyərdi tək səni sevmək,
Sevərdim imana, dinə çatınca.
Uzaqdan baxanda mələksən-mələk,
Misraya dönürsən mənə çatınca.

O dünya varımdır, bu dünya yoxum,
Yanımda nə qardaş, nə bacı, qohum...
Bəlkə harayını eşidər ruhum,
Halımı sorarsan yenə, çatınca.

Birdən sən gəlincə çiçəklər solar,
Barı, son anımda ləngimə, nolar...
Onsuz da mələklər aparmış olar,
Sən gəlib mən adda qəmə çatınca.

YAZMIŞAM

Bu mənəm, bir düşün, sınama yüz yol,
Sən məni gətirdin dinə, yazmışam.
Taledən yoluma çıxdığın günü,
Qismətə yazılan günə yazmışam.

Bu eşqin vüsalı olamı, bilməm,
Yolsuzmu çıxmışıq yolamı, bilməm.
Sən nəsən, sevgimi, bəlamı, bilməm...
Yazmaram demişəm, yenə yazmışam.

Söznən yaratmışam dövlət, varımı,
Sevdim səndən gələn intizarımı.
Bütün ömür boyu yazdıqlarımı,
Elə bilirəm ki, sənə yazmışam.

TƏRƏFİMDƏ

Günəşmi nur salır dörd bir yanıma,
Yox... Yox... Üzün gülür hər tərəfimdə.
Gendən boylanıram Tanrı payına,
Nə olsun dayanıb yer tərəfimdə...

Birimiz divanə, birimiz dəli,
İndi bizim üçün hər şey təsəlli.
Aşikar olanım ellərə bəlli,
Pünhan nağılımsan sirr tərəfimdə.

Səssiz harayımı indi kim duya,
Budurmu dediyin əlçatmaz röya...
Görürsən, bir yanda bu boyda dünya,
Təkcə sən durubsan bir tərəfimdə.

OLURSAN

Elə sən boydadı, dünya dediyin,
Gözümdə-könlümdə hər an olursan.
Adın çəkiləndə dönərgəm dönür,
Adım çəkiləndə viran olursan.

Tanrı yazdığına neyniyəsiyəm,
Bu boyda saflığın divanəsiyəm.
Mən bu məhəbbətin azan səsiyəm,
And içmək istəsəm, Quran olursan.

Haqqın dərgahından keçdi, aləndi,
Canım bu sevdaya çoxdan bələndi.
Vədəsiz bu sevgi haqdan gələndi,
Bəs niyə, sən mənə haram olursan...

OLACAQSA

Ağrım səndən gəlir... Allaha şükür,
Qoy gəlsin, xoş gəlir, nə olacaqsa...
Dərdim bəs eyləyir, heç nə dəyişməz,
Sevinci nə qədər kəm olacaqsa...

Bəlkə bu günahı savab bilərəm,
Onu hər müşkülə cavab bilərəm.
Qədərə min şükür... Gülab bilərəm,
Üzümə çilənən qəm olacaqsa...

Dünya başdan-başa ağrı, qəmdimi, ,
Ürəyim dərdindən suçəkəndimi...
Dəyişməm şeirin möhürbəndini,
Sonuncu qafiyə "sən" olacaqsa...

PÜNHAN

Nə yazdın, İlahi, ələ düşməsin,
Mələkdi, mələyin dilə düşməsin.
Saxla ürəyimdə, hələ düşməsin,
Aparım məzara adını pünhan...

Sevgindən yaranıb bəşər dediyin,
Bəlkə də halaldı bu şər dediyin.
İlahi, budurmu məhşər dediyin,
Sinəmə çəkirəm odunu pünhan.

Bir azca su çilə, bir azca dən ver,
İstəsən sevinc ver, istəsən qəm ver.
İki divanəyə iznini sən ver,
Saxlarıq bu eşqin dadını pünhan.

Üzünü solduran çəkdiyi qəmmi,
Tərsinə getdiyim yolu... Dönəmmi...
Aşikar ömürdə Yarəb, mənəmmi,
Ya da göndərdiyin odumu pünhan.

TƏK ÖZÜM OLSAYDIM, NƏ VARIYDI Kİ...

Bu şirin bəlanın iki canı var,
Tək özüm olsaydım, nə varıydı ki...
"O" adda, "mən" adda bir həyanı var,
Tək özüm olsaydım, nə varıydı ki...

Bir yolun üstündə bu alov, o nəm,
Bəlkə də taleyin qarğışı mənəm.
Yaxşı düşünməyin məni, cəhənnəm,
Tək özüm olsaydım, nə varıydı ki...

Yaşanmaz sevgidir - uludan-ulu,
Nə olsun, həsrətdən düşübdür yolu.
Bir körpə mələk var, ölüm arzulu,
Tək özüm olsaydım, nə varıydı ki...

Ömrü hara çəkə, hara çəkməyə...
Taleyin üstündən qara çəkməyə.
Hazırdı özünü dara çəkməyə,
Tək özüm olsaydım, nə varıydı ki...

Birlikdə çəkirik şirin bəlanı,
Bizsiz yazılanın yoxdur yalanı.
Kimsə ovudammaz mənsiz qalanı,
Tək özüm olsaydım, nə varıydı ki...

QƏDƏR

Hər şey gözəliydi, nə varıydısa,
Köksümə vurduğu yaraya qədər.
Bu ömrün əzəldən bəllidi rəngi,
Qaradan başlayıb qaraya qədər.

Tanrım, bu sevgidir, rəhm eylə bir az,
Bir addım ataqmı, olmaz ki, olmaz...
Vermisən dərdini, dərmanını yaz,
Qalmarıq tapılan çaraya qədər.

İnsanlar, olanı danımmı, - sordum,
O qədər çəkdim ki, həsrəti yordum.
Ürək deyilənin qəsdinə durdun,
Qalmadı bütövdən-paraya qədər.

Bir dəli sevgiyə bu dünya darsa...
Haqqı var, köksümü-könlümü yarsa,
Allah ümidinə qalsın, nə varsa,
Qoy getsin, gedəcək haraya qədər.

KÖNÜLLÜ GEDİRƏM

Sinəmə çəkdiyim şirin dağıydı,
Divanə könlümdə bir qonağıydı.
Dünyayla aramda olan bağıydı,
Könüllü gedirəm viran olmağa.

İndi dəyərlidir yoxu varından,
Bir ömür çəkdiyim intizarından
Usandım dünyanın yaxşılarından,
Könüllü gedirəm viran olmağa.

Dəli həsrətiydi, öldüm nazından.
Bəlkə bir yazıydı mənə azından.
İzni neçə alım iki qızımdan...
Könüllü gedirəm viran olmağa.

Ömrün qürubuna vaxtsız çökdü qar,
Burdan o tərəfə işıqlı nə var...
Məni ovudammaz daha adamlar,
Könüllü gedirəm viran olmağa.

BOYUNCA

Çox şey istəmədim, Tanrı adından,
Tək səni istədim qədər boyunca.
Gecənin zülməti yaxır adamı,
Elə hər açılan səhər boyunca.

Mələksən, imansan, pirsən, bilirsən,
Mənə möcüzəsən, sirsən, bilirsən.
Səni yazdığımı bir sən bilirsən,
Sevinc axtarıram kədər boyunca.

Dondurub ruhumu, donu görünmür,
Dərdin biri üzdə, onu görünmür.
Eşqə aşinayıq sonu görünmür,
Sonsuzluq gəzirəm səfər boyunca.

Bu ömrü bu eşqin yolunda sərəm,
Ağrıdan usanmaz, dərddən küsmərəm.
Göydə quşlara da nəmər verərəm,
Adını gətirən xəbər boyunca.

AXI

Pərişan sevgidir, dərdi ölümsüz,
Yetər bir ürəyə bütöv, bölümsüz.
Necə yaşayaram mən bu zülümsüz,
Öldürə-öldürə yaşadır, axı.

Qalan günlərimi həsrət dərdimi...
Dərdiylə sevirəm, olsun dərdi min.
Bir üzü torpağa baxan dərdimin,
Bir üzü dikələn daşadır, axı.

Könüllər oxşayan bircə sətri yox.
Burda arıyıq var, vüsal xətri yox.
Bahar sevgisinin bahar ətri yox,
İndi yollarımız qışadır, axı...

Bu boyda dünyaya tək bizmi yükük, -
Bir qərib taleynən, bir boynubükük.
Eybi yox, bu üzdə ayrı düşmüşük,
O üzdə yerimiz qoşadır, axı.

BU ÖMRÜ

Beş addımdı əvvəliylə axırı,
Görürsənmi bəxti yatan bu ömrü.
Halal etdim, kim götürür, götürsün,
Yaşanmamış başa çatan bu ömrü.

Eh, nə imiş bir sevginin bədəli,
Olan-oldu ya ağıllı, ya dəli.
Bir çöpündən yapışıbdı yad əli,
Viran etdi halal butam bu ömrü.

Bəzəyi yox, nə aldan, nə qumaşdan,
Uçub getdi içimdəki təlaşdan.
Dəli sevgim kəsirdisə o başdan,
Uzadaydı bəlam, xatam bu ömrü.

Necə gəlib-getdiyini yaş ansa,
Bel bağladım ya qismətə, ya şansa.
Əməllicə ömürüydü yaşansa,
Bacarmadım əldə tutam bu ömrü.

Qucaq açmaz mənim kimi miskinə,
Yanmadısa, isinərmi tüstünə.
Yıxılmazdı... dağlar çöksə, üstünə,
Necə yıxdın vallah matam, bu ömrü...

DİNDİRƏ

Gələ, çaşqın ömrün sarvanı, bir gün,
Keçdiyim cığırı, izi dindirə.
Əlləri havalı, ürəyi küskün,
Sifəti allana, gözü dindirə.

Həsrətə üz tutduq hansı həvəsnən,
Gələrmi təzədən ilahi səsnən.
Odlu ürəyinən, isti nəfəsnən,
Canımda yurd salan buzu dindirə.

İndi ha çağıraq, divanəyik biz,
Yar ola bilmədik, daha nəyik biz.
Təpədən-dırnağa əfsanəyik biz,
Hardadı nağılçı, bizi dindirə...

Talandı duyğusu, sozaldı canı,
Hanı, bu sevginin sahibi, hanı...
Az qalır sel olub tutsun dünyanı,
İllah da yüyürüb qızı... Dindirə...

Daşındı bu ömür, bir xəyal oldu,
Onda ki, yanında dili bal oldu.
Lal oldu, dinmədi Yarəb, lal oldu,
Danışmaz, Vasifi yüzü dindirə.

GÖNDƏRİR

Qızlarım Gültac və Səyalıya

Elə mən də sizin kimi kövrəyəm,
Gəl ağlayaq, görərsiniz, eh nəyəm.
Üstü-başı, dərdi-səri köhnəyəm,
Fələk vurur hərdən dişə, göndərir.

Ömür buymuş, yol qalmadı varmağa,
Bərə handa, özüm düşdüm qarmağa.
Ürək dağı... Meylim yoxdu yarmağa,
Nə olsun ki, gahdan tişə göndərir.

Kəsməyiblər, kəsilibdir amanım,
Nəyim var ki, nə gizləyim, nə danım...
Bu ömürə nabələddi sarvanım,
Öldürmür ki taxıb şişə göndərir.

Boyu batsın buxunumun-boyumun,
Çaşıb qaldım yarısında oyunun.
Gözləmir ki, külə dönüm, soyuyum,
Elə məni bişə-bişə göndərir.

Bir ömürə həmdəm oldu bu ahlar,
Eh nə danım, şiriniydi günahlar.
Üzümüzə hər açılan sabahlar,
Sizi dərsə, məni işə göndərir.

BİR GÖR NEYNİYİRSƏN...

Zülümmü əlini üstünə çəkmiş,
Bu nə dərd yüküdü... Gözlərin aydın.
Tanrı bu çiçəyə ömür verməmiş,
Əvvəl taleyini düzüb qoşaydın.

Qorxur ki, yerisə, yer çökə birdən,
Bu yandan göylər də uça üstünə.
Tərpədə bilməyir ömrü yerindən,
Açılan qollar yox, qaça üstünə.

Görən, tezmi düşər güzarın bəri,
Bir gör neyniyirsən...
Bir düşün, Allah!
Tez götür üstündən bəd nəzərləri,
Əlinə keçməsin qurd-quşun, Allah!

Yandırır dağları, daşları ahı,
Yarəb, bundan betər pərişanmı var...
Bizə sən yazırsan bəxti, İlahi,
Sənin də işinə qarışanmı var...

Bir gör, neyniyirsən, sıxılır hava,
Sənin ki, fərmanın, əmrin əlində.
Getməyə yeri yox, qalmağa yuva,
Bu çiçək karıxıb ömrün əlində.